

מ"ת 7203/04/17 - מדינת ישראל נגד אוריאל סקרה

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 7203-04-17 מדינת ישראל נ' סקרה (עציר)
תיק חיצוני: 117070/2017

בפני	כבוד השופטת אתי כרייף
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אוריאל סקרה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת, עו"ד ליאור גולדבלום

ב"כ המשיב, עו"ד איתן און

המשיב באמצעות שב"ס

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

כתב האישום כנגד המשיב אווז בארבעה עשר אישומים הקשורים בריבוי ביצוע עבירות של סחר ויבוא סם מסוכן, עבירות לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973 (להלן: "הפקודה"), החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+ (ג) רישא לפקודה, ייצור והכנת סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודה ובעילת קטינה בהסכמה לפי סעיף 346(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מכלל האישומים ניתן ללמוד בין היתר אודות פעילות רחבת היקף במכירת סם, יבוא והכנתו על פני תקופה ממושכת שבין חודש מרץ 2014 ועד מעצרו של המשיב בחודש מרץ 2017.

המבקשת עותרת בנוסף בבקשתה להורות על חילוט רכושו של המשיב ככל שיורשע, הכולל מאות אלפי שקלים שהוסתרו בכספת בבית חברו.

בדיונים מיום 13.4.17 ו-7.5.17 אישר ב"כ המשיב קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ומתסקירי שירות המבחן עולה המלצה להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים ולחילופין על מעצרו באיזוק אלקטרוני תוך התייחסות לנתוני דפוסיו של המשיב כמו גם למערך הפיקוח המוצע.

לעיוני הוגש אישור אודות קו בזק נקי וחוות דעת היתכנות נמצאה ישימה.

תסקירי שירות המבחן

בתסקיר הראשון אשר הוגש לדין מיום 7.5.17 סקר שירות המבחן את מאפייניו של המשיב, את הקושי בהסתגלותו לתנאי מעצרו כמו גם את הקושי להתנהל ביציבות ולהסתגל למסגרות חיים נורמטיביות. ההתרשמות הינה מעמדות ילדותיות, נגררות וקושי בבקרה עצמית. לצד זאת הוערך כי במעצרו יש כדי להביא להתדרדרות נוספת וכי בכפוף לפיקוח סמכותי ורציף אשר יתן מענה אף לטיפול פסיכיאטרי לו הוא זקוק - ניתן לצמצם את הסיכון במצבו. שלושת אחיו וגיסתו נמצאו כדמויות סמכותיות שיש בידם כדי להבטיח צמצום מסוכנותו לצד צו פיקוח מעצר.

בהמשך הובהר בתסקיר המשלים כי מעצרו באיזוק לצד חלופת המעצר והמפקחים המוצעים הולמים את רמת הסיכון וכוונתו הכנה להיענות לתנאים המגבילים.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המבקשת עתרה להורות על למעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח תוך שהתייחסה לחומרת העבירות המיוחסות לו, לריבוי והימשכותן על פני פרק זמן לא מבוטל, לצד קיומם של הליכים משפטיים תלויים ועומדים כנגדו בעבירות סמים. נטען כי אף בעברו הפלילי יש כדי להעיד על קושי במתן אמון גם אם המפקחים עצמם נורמטיביים וראויים. לעיוני הוגש בש"פ 2878/17 כתמיכה בטענותיה.

מנגד ביקש הסניגור כי בית המשפט יכבד המלצת שירות המבחן ויורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. לדבריו, שירות המבחן הסתפק אף בחלופת מעצר ביתית וכי על התוספת שמשמעותה מעצר בתנאי איזוק יש כדי לענות על תכלית המעצר. עוד נטען כי מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש וכי המשיב ישלם את חובו לחברה ככל שישורשע. הוסף כי עברו אינו כולל מאסרים בפועל, כי הפרת ההוראה החוקית בה הורשע הינה מינורית ומדובר במי שנעצר לראשונה בחייו וכי יש בפרק הזמן בו שהה במעצר כדי להוות גורם מפחית סיכון.

דין והכרעה

כידוע, על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, עבירות הסמים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית. בנוסף, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי מעורב בסחר בסמים לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן. (ר' לעניין זה את בש"פ 1648/11 **אביטן נ' מ"י** (7.3.11) והאסמכתאות הנזכרות שם). עם זאת, גם במקרים החמורים ביותר, מוטלת על בית-המשפט החובה לנקוט בגישה הבוחנת כל מקרה על פי נסיבותיו ולבחון האם קיימת חלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ונתתי דעתי למכלול נסיבות העניין, אני מתקשה לתת במשיב עצמו את מידת האמון הנדרשת לשם העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה, אף אם שירות המבחן בא בהמלצה להורות כאמור.

כתב האישום בעניינו של המשיב הוא חמור ומסועף ועיקרו בעבירות סחר בסמים. מפרטי האישום נלמד אודות פעילות בלתי מבוטלת ורחבת היקף בתחום כלפי לקוחות קבועים ומזדמנים על פני פרק זמן ממושך אשר יש בה כדי להצביע על היות המשיב נטוע בעולם הסמים. בנוסף, כתב האישום הוגש תוך כדי התנהלותם של תיקים פליליים אחרים בעניינו אף הם בעבירות סמים. אם לא די באלה, גם עברו הפלילי טומן הרשעות קודמות ובהן עבירה של הפרת הוראה חוקית, ומתסקירי שירות המבחן, חרף ההמלצה הסופית, עולה כי מדובר במי שקיימת התדרדרות בתפקודו, קושי ביציבות והסתגלות ומעורבות בעולם הסמים (ע. 3 פסקה 1 לתסקיר הראשון) המשיב אף הגדיל וביקש מחבר אחד להחזיק עבורו כספת לצורך הסתרת כספים בגובה מאות אלפי שקלים כאשר לדבריו, הוא מתפרנס מכספי ביטוח לאומי, או על רישום כלי הרכב אשר בבעלותו הבלתי פורמלית לכאורה, על שמו של חבר אחר כמתואר בפרט האישום הראשון. עוד לא ניתן להתעלם מהתקשורת שיצר עם גורמים בחו"ל על מנת לייבא סמים כמפורט באישום השלושה עשר, בהכנת מארג מקצועי מאובזר למשעי כמפורט באישום השני, כאשר ברקע אישום נוסף, עניינו קשר מיני עם קטינה ילידת 2002 בודעו את גילה הצעיר כמפורט באישום הארבעה עשר.

בנוסף יוזכר כי בעניינו חלה הוראת סעיף 22ב(1) המורה כי בעבירות סמים, מעצר בפיקוח אלקטרוני יתאפשר בהתקיים "טעמים מיוחדים". רשימת הטעמים המיוחדים אינה רשימה סגורה ויש לבחון כל מקרה לנסיבותיו (בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מ"י**) בהקשר זה אזכיר כי "**עצם המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים, לא יכולים להיחשב כ"טעמים מיוחדים"**, שכן מדובר בנתוני בסיס המאפשרים את אימוץ הפיקוח האלקטרוני בכל מקרה, ולא דווקא בעבירות המחייבות קיומם של "טעמים מיוחדים".

בשולי העניין יוער כי גם אם מדובר במפקחים ראויים וסמכותיים, מסתבר כי הבעייתיות קיימת במפוקח עצמו ולא במפקחים המוצעים.

יוער כי האמור בתסקיר הנו בגדר המלצה בלבד ובית המשפט מחויב לבחון ולשקול את מכלול השיקולים הצריכים לעניין כאשר ההמלצה בתסקיר הינה נתון אחד מבין שלל נתונים נוספים הבאים לפתחו של בית המשפט טרם קבלת החלטה, ובכלל זה עליו להשתכנע כי בכוחה של חלופת המעצר להשיג את תכלית המעצר ולהפיג את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם העומד בפניו (בש"פ 298/01 **אריק אלבז נ' מ"י**; בש"פ 1210/01 **אהרון לוי נ' מ"י**, בש"פ 4173/09 **אורי אור נ' מ"י**, בש"פ 2773/17 **אולג מזנקו נ' מ"י**).

לא מצאתי איפוא כי מתקיימים טעמים מיוחדים וחריגים אשר יאפשרו לחרוג מהכלל הנוהג בעבירות סחר בסמים ובנתונים המיוחדים למשיב, בהם עברו הפלילי, תיקיו התלויים ועומדים ואף מהות התסקיר דומה כי יש מקום לבכר את הכלל שהוא מעצר. סבורתני, כי המעצר המוצע בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מאיין את מסוכנותו של המשיב, כי קיים סיכון במצבו וחשש שמא הוא עלול לעסוק בסחר בסם גם ממקום מעצרו כפי שמוצע.

סופו של דבר - מצאתי ליתן מעמד בכורה לאינטרס הציבורי ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, כ' אייר תשע"ז, 16 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

